

Jóel

¹ Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Joelovi synu Petuelovu: ² Slyšte to starší, a pozorujte všickni obyvatelé této země, stalo-li se to za dnů vašich, aneb za dnů otců vašich? ³ Vypravujte o tom synům svým, a synové vaši synům svým, synové pak jejich rodině potomní. ⁴ Co pozůstalo po housenkách, snědly kobylinky, a co pozůstalo po kobyilkách, snědli brouci, co pak pozůstalo po broucích, dojedli chroustové. ⁵ Prociťte opilci, a plačte a kvělte všickni, kteříž pijíte víno, proto že odtržen jest mest od úst vašich. ⁶ Nebo přitáhl do země mé národ silný a nesčíslný, jehož zubové zubové lva, a střenovní zubové jeho lvoví. ⁷ Přivedl vinné kmeny mé v pustinu, a fíkoví mé na zkázu; docela obnažil je a zporázel, zbělely ratolesti jejich. ⁸ Kvěl jako mladice přepásaná žíní pro muže mladosti své. ⁹ Odjata jest suchá i mokrá oběť z domu Hospodinova, kvílí kněží, služebníci Hospodinovi. ¹⁰ Zpustlo pole, kvílí země, proto že pohubeno obilé, vyschl mest, olej zhynul. ¹¹ Stydí se oráči, kvílí vinaři z příčiny pšenice a ječmene; nebo zahynula žeň polní. ¹² Vinný kmen usechl, a fík usvadl, strom zrnatých jablek, též i palma i jabloň, všechno dříví polní poschlo, a že odřato potěšení od synů lidských. ¹³ Přepašte se a kvělte, ó kněží, úpějte přisluhující oltáři, vejděte a léhejte i v noci v žíních, služebníci Boha mého. Nebo nevnaší se do domu Boha vašeho suché ani mokré oběti. ¹⁴ Uložte půst, svolajte shromáždění, shromažďte starší i všechny obyvatele země do domu Hospodina Boha vašeho, a volejte k Hospodinu: ¹⁵ Ach, nastojte na tento den; nebo blízký jest den Hospodinův, a jako poplénění od Všemohoucího přichází. ¹⁶ Ano

před očima našima pokrm odjat jest, z domu Boha našeho veselá a plésání. ¹⁷ Vyhynulo símě pod hrudami svými, zpusťly stodoly, zbořeny jsou obilnice; nebo vyschlo obilé. ¹⁸ Aj, jak vzdychá dobytek, svírají se stáda skotů, proto že nemají žádné pastvy, ano i stáda bravů hynou. ¹⁹ K tobě, ó Hospodine, volám; nebo oheň sežral pastviska pouště; a plamen popálil všechna dříví polní. ²⁰ Také i zvíř polní všechna lká k tobě, proto že vyschli potokové vod, a oheň sežral pastviska na poušti.

2

¹ Trubte trubou na Sionu, a křičte na hoře svaté mé, nechť se třesou všickni obyvatelé této země, nebo přichází den Hospodinův, nebo blízký jest, ² Den temnosti a mračna, den oblaku a mrákoty, jako záře jitřní rozprostřená po horách: Lid mnohý a silný, jemůž rovného nebylo od věků, aniž po něm kdy bude až do let národů i pronárodů. ³ Před tváří jeho oheň zžíratí bude, a za ním plamen plápolati; před ním země tato jako zahrada Eden, ale po něm bude poušť přehrozná, a aniž bude, což by ušlo před ním. ⁴ Způsob jeho bude jako způsob koní, a jako jízdní, tak poběhnou. ⁵ Jako s hřmotem vozů po vrších hor skákati budou, jako hluk plamene ohně zžírajícího strniště, jako lid silný zšikovaný k bitvě. ⁶ Tváří jeho děsiti se budou lidé, všechny tváře zčernají jako hrnec. ⁷ Jako rekové poběhnou, jako muži váleční vstoupí na zed, a jeden každý cestou svou půjde, aniž se uchýlí z stezek svých. ⁸ Jeden druhého nebude tlačiti, každý silnicí svou půjde, a byť i na meč upadli, nebudou ranění. ⁹ Po městě těkati budou, po zdech běhati, na domy vstupovati, a okny polezou jako zloděj. ¹⁰ Před tváří jeho trásti se bude země, pohnou se nebesa, slunce i měsíc se zatmí, a hvězdy potratí blesk svůj. ¹¹ Hospodin pak sám vydá hlas

svůj před vojskem svým, proto že velmi veliký bude tábor jeho, proto že silný ten, kdož vykoná slovo jeho. (Nebo veliký bude den Hospodinův a hrozný náramně), i kdož jej bude moci snést? ¹² A protože ještě nyní dí Hospodin: Obráťte se ke mně samému celým srdcem svým, a to s postem a s pláčem i s kvílením. ¹³ A roztrhněte srdce vaše, a ne roucha vaše, a navraťte se k Hospodinu Bohu vašemu; neboť jest on milostivý a lítostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství, a kterýž lituje zlého. ¹⁴ Kdo ví, neobráť-li se a nebude-li želeť, a nezůstaví-li po něm požehnání, oběti suché a mokré Hospodinu Bohu vašemu. ¹⁵ Trubte trubou na Sionu, uložte půst, svolajte shromažďení. ¹⁶ Shromažďte lid, posvěťte shromažďení, shromažďte starce, shromažďte maličké i ty, jenž prsí požívají; nechť vyjde ženich z pokojíka svého a nevěsta z schrany své. ¹⁷ Kněží, služebníci Hospodinovi, ať plačí mezi síňcí a oltářem, a řeknou: Odpusť, ó Hospodine, lidu svému, a nevydávej dědictví svého v pohanění, tak aby nad nimi panovati měli pohané. Proč mají říkati mezi národy: Kde jest Bůh jejich? ¹⁸ I bude horlivou milostí zažžen Hospodin k zemi své, a slituje se nad lidem svým. ¹⁹ A ohlásí se Hospodin, a řekne lidu svému: Aj, já posli vám obilé, mest a olej, i budete jím nasyceni, aniž vás vydám více v pohanění mezi pohany. ²⁰ Nebo půlnoční vojsko vzdálím od vás, a zaženu je do země vyprahlé a pusté, přední houf jeho k moři východnímu, konec pak jeho k moři nejdalšímu; i vzejde z něho smrad a puch, jakžkoli sobě mocně počíná. ²¹ Neboj se země, plésej a vesel se; neboť mocně dělati bude Hospodin dílo své. ²² Nebojtež se zvířátka polí mých; neboť se zotaví pastviska na poušti, a stromové přinese ovoce své, fík i vinný kmen vydadí moc svou. ²³ I vy, synové Sionští, plésejte a veselte se v Hospodinu Bohu vašem; nebo vám dá déšť příhodný, a

sešle vám déšť hojný, podzimní i jarní, v čas. ²⁴ I budou naplněny stodoly obilím, a oplývati budou presové mstem a olejem. ²⁵ A tak nahradím vám léta, kteráž sežraly kobyly, brouci, chroustové a housenky, vojsko mé veliké, kteréž jsem posílal na vás. ²⁶ Budete zajisté míti co jísti, a nasyceni jsouce, chváliti budete jméno Hospodina Boha svého, kterýž učinil s vámi divné věci, aniž zahanben bude lid můj na věky. ²⁷ A poznáte, že já jsem u prostřed Izraele, a že já Hospodin jsem Bohem vaším, a že není žádného jiného; neboť nebude zahanben lid můj na věky. ²⁸ I stane se potom, že vyleji Ducha svého na všeliké tělo, a budou prorokovati synové vaši i dcery vaše; starci vaši sny mívati budou, mládenci vaši vidění vídati budou. ²⁹ Nýbrž i na služebníky a na služebnice v těch dnech vyleji Ducha svého, ³⁰ A ukáží zázraky na nebi i na zemi, krev a oheň a sloupy dymové. ³¹ Slunce obrátí se v tmou a měsíc v krev, prvé než přijde den Hospodinův veliký a hrozný, ³² A však stane se, že kdož by koli vzýval jméno Hospodinovo, vysvobozen bude; nebo na hoře Sion a v Jeruzalémě bude vysvobození, jakož pověděl Hospodin, totiž v ostatcích, kterýchž povolá Hospodin.

3

¹ Nebo aj, v těch dnech a v ten čas, když zase přivedu zajatý lid Judský a Jeruzalémský, ² Shromáždím také všechny národy, a svedu je do údolí Jozafat, abych se tam soudil s nimi o lid svůj a dědictví své, Izraele, jež rozptýlili mezi pohany a zemi mou rozdělili. ³ Také o lid můj metalí los, a dávali mládence za nevěstku, mladice pak prodávali za víno, aby pili. ⁴ Anobrž, co vy máte proti mně, ó Tyrští a Sidonští, i všechny končiny Filistinské? Zdaliž se mi odplacujete? Jestliže mi se odplacujete, snadněť a vnáhleť i já obrátím odplatu vaši na hlavu

vaši, ⁵ Kteříž stříbro mé i zlato mé béřete, a klénoty mé výborné vnášíte do chrámů svých, ⁶ A syny Judské i syny Jeruzalémské prodáváte synům Javanovým, aby je pryč zavodili od pomezí jejich. ⁷ Aj, já vzbudím je z toho místa, kamž jste je prodali, a obrátím odplatu vaši na hlavu vaši. ⁸ Prodám zajisté syny i dcery vaše v moc synů Judských, i prodadí je Sabejským, do národu dalekého; neboť jest Hospodin mluvil. ⁹ Provolejte to mezi národy, vyhlaste boj, probudte reků, nechť přitáhnou, a dadí se najítí všickni muži váleční. ¹⁰ Skujte motyky své v meče, a srpy své v oštípy; ten, kterýž jest mdlý, nechť řekne: Udatný jsem. ¹¹ Shromažďte se a přitáhněte všickni národové okolní, a shlukněte se; způsobíž to, ať tam sstoupí, ó Hospodine, rekové tvoji. ¹² Probudíť se a přitáhnou národové ti do údolě Jozafat; nebo tam se posadím, abych soudil všechny ty národy okolní. ¹³ Přičiňte srp, nebo uzralo obilé; podťte, sstupte, nebo plný jest pres, oplývají kádě; mnohá zajisté jest zlost jejich. ¹⁴ Ale více hromad, hromad v údolí posekání; nebo blízký jest den Hospodinův, v údolí posekání. ¹⁵ Slunce a měsíc zatmí se, a hvězdy potratí blesk svůj. ¹⁶ A Hospodin řvátí bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, tak že se třásti budou nebesa i země; nebo Hospodin jest útočiště lidu svého, a síla synů Izraelských. ¹⁷ I zvíte, že já Hospodin jsem Bohem vaším, kterýž bydlím na Sionu, hoře svatosti své, a tak Jeruzalém bude svatý, a cizí nepůjdou přes něj více. ¹⁸ I stane se v ten čas, že hory dštíti budou mstem, a pahrbkové oplývati mlékem, a všickni potokové Judští budou plní vody, a studnice z domu Hospodinova vyjde, kteráž zapojí údolě Setim. ¹⁹ Egypt na zpuštění přijde, a země Idumejská hrozně zpuštěna bude pro násilí synům Judským činěné; nebo vylévali krev nevinnou v zemi jejich. ²⁰ Juda pak na věky trvati bude, a Jeruzalém

od národu do pronárodu. ²¹ A očistím ty, jejichž jsem krve
neočistil; nebo Hospodin přebývá na Sionu.

Bible Kralická 1613

The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 29 Jan 2022 from source files dated 29 Jan 2022

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900